

Kto je Duch Svätý?

Keď chceme hovoriť o Duchu Svätom, musíme najskôr vedieť kto vlastne On je. Duch Svätý je tretia božská osoba najsvätejšej Trojice. Patrí mu tá istá úcta, poklona a sláva ako Otcovi a Synovi. Keďže je osobou, sám myslí, koná, cíti, rozhoduje sa. Je teda možné s Ním mať vzťah, byť ako priateľ s priateľom. Ježišovo víťazstvo na kríži Ťa k tomu uschopnilo. Komu je daný Duch Svätý? Duch Svätý naplnia iba toho, kto uverí v Ježiša Krista (a dá sa pokrstiť – Sk 2,38). Ak uveríš v Ježiša Krista a si smädný po Duchu Svätom, tak ho môžeš dostať (Jn 7,37). Prečo je daný Duch Svätý? Pretože Boh chce aby sme boli blízko pri Nóm, aby sme Mu rozumeli, aby sme pri Nóm mohli byť šťastní. Bez Ducha Svätého to však nejde. Preto Pánovi tak záleží na tom aby sme boli plní Ducha. Preto bol predpovedaný a prisľubovaný už v Starom Zákone. Keď Ježiš povedal, že nám ho chce dať, a že nám ho pošle, chcel nám dať to najzácnejšie, čo nám môže dať. Môže byť daný každému, ale nie pre naše zásluhy, ale iba kvôli vykupiteľskému dielu Ježiša Krista – vteleniu, krížu, vzkrieseniu a nanebovstúpeniu. Keď Ježiš dokončil dielo našej spásy, splnil svoj prisľub a zoslal svojho Ducha (Sk 2,1-14) Nedostávame ho preto, že by sme si ho zaslúžili, ale len z Božej dobroty a lásky. Je veľmi dôležité mať a chcieť Ducha Svätého, pretože „...kto nemá Kristovho Ducha, ten nie je jeho” (Rim 8,9). Dokonca aj keď chceme povedať, že Ježiš je Pán, tak potrebujeme na to pomoc Ducha Svätého (1Kor 12,3). Ducha Svätého poznávame predovšetkým z Jeho pôsobenia. Jeho osoba je totiž ako keby najviac v skrytosti. Boží hlas počuli všetci Izraeliti, Ježiša videli veriaci i neveriaci, ale Duch Svätý sa zjavuje iba veriacim „...svet ho nemôže prijať, lebo ho nevidí ani nepozná” (Jn 14,17). Jeho pôsobenie nie je možné ani odhadnúť ani zoschématizovať ani spútať, pretože „...veje kam chce, ale nevieš odkiaľ prichádza a kam ide” – porov. Jn 3,8. Čo prináša Duch Svätý? Ospravedlnenie od hriechov (milosť), Božie synovstvo, stávaš sa Božím dieťaťom, máš účasť na Božej prirodzenosti – Duch Svätý sa nazýva aj Božím životom (2Pt 1,4). Čo v tebe spôsobuje: dokážeš lepšie poznávať pravdu (1Kor 2,12); dáva ti duchovné chápanie a duchovnú múdrosť; vedie Ťa; učí Ťa modliť sa; utešuje Ťa; dáva ti silu do svätého života; mení ti srdce a pripodobňuje

Ťa ku Kristovmu obrazu (Kol 3,10); spôsobuje službu. Ak si kresťan, musíš žiť v Duchu Svätom. To znamená, že Duch Svätý musí byť nielen v tebe, ale aj všade okolo teba. V praxi to znamená kráčať tam, kde Ťa vedie Duch Svätý, aby si stále mohol byť v Nóm. Ducha Svätého potrebuješ vo všetkom čo konáš vo svojom živote viery. Dokonca i na to aby si povedal „Ježiš je Pán” potrebuješ Jeho (1Kor 12,3). Mať Ducha Svätého je nutnou podmienkou toho, aby si patril Kristovi (Rim 8,9). Iba skrze Ducha je v tebe rozlievaná Božia láska (Rim 5,5). Iba skrze Ducha Svätého môžeš spoznávať čo všetko ti Boh daroval. Iba v Duchu môžeš a máš tú milosť hovoriť Bohu Otecko! (Gal 4,6). Keď už len na to, aby si mohol k Bohu hovoriť, potrebuješ pomoc Ducha Svätého, tak o čo viac ho potrebuješ na to, aby si pre Neho mohol konať! Pán Ježiš zoslal svojho Ducha na Cirkev, aby každý jej úd živil, uzdravoval, oživoval, učil sa modliť a pomáhal mu vydávať svedectvo. Okrem toho samozrejme vedie tvoj život, naplnia ho a dáva ti duchovné dary („všedné” i „nevšedné” – oboje na Jeho slávu a pre obohatenie a dobro Cirkvi). Jeho pôsobenie v nás sa dá rozdeliť na dve oblasti : oslobodzujúcu a pomáhajúcu. Oslobodzujúce pôsobenie sa prejavuje predovšetkým v oslobodení od hriechov, ale aj v oslobodení od poviazaní a od zlých dedičností a preklatí, od zlých duchov, od pokušení, neodpustenia, sklamaní vo viere a zatvrdnutosti, sebaneodpustenia, sebaobviňovania, škrupulanstva....Pomáhajúce pôsobenie sa prejavuje v uzdravovaní (fyzicky, psychicky, vnútorných zranení...), tým, že ti dáva odvahu svedčiť a múdrosť, kedy svedčiť, učí Ťa modliť (mysľou, slovami i duchom – 1Kor 14,15), a prejavuje sa svojimi darmi. Jeho pôsobenie sa dotýka celej tvojej osobnosti (tela, duše - premena zmýšľania, ducha – znovuzrodzuje). Už sme hovorili, že Ducha Svätého dostáva ten, kto uverí v Ježiša a dá sa pokrstiť. Ty však vo svojom živote potrebuješ, aby sa Jeho prítomnosť v tebe neustále rozhojňovala. To sa deje vtedy, keď túžiš po Duchu, vyznávaš, že ho potrebuješ a voláš Ho do svojho života (prosíš Ho, aby Ťa naplnil). Cirkev Ťa vyzýva aby si to robil každý deň.

*Pomáhaj, Bože,
už nielo pochtivého
a vyhynuli verní medzi ľudmi.
Už jeden druhému
sa klamstvom prihovára,
dvojaký srdcom, ústa úlisné.*

*Ach, Hospodine,
potrestaj tie ústa!
Tie jazyky, čo pyšne hovoria,
vychvalujú sa:
Jazykom sme mocní,
mám svoje ústa,
kto je nado mnou?*

*- Pre útlak biednych,
pre plač chudobných zdvihnem
sa teraz, - vraví Boh,
- dám spásu každému,
čo po nej túži.
A Jeho slová, to sú čisté slová,
ako je striebro,
vo forme pretavené
a prečistené sedemkrát.*

*Ty dodržiš ich, Pane,
dodržiš.
Naveky budeš chrániť svojich,
hoc ničomníci dookola chodia
a vzmáhajú sa podlí na zemi.*

*Žehná Vás Vás duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár*

Prvá kniha žalmov. *Prebásnil Milan Rúfus*

Boží Duch nás učí láske

Pri stretnutí sa dvoch ľudí na istom spoločenskom podujatí raz odznela otázka: „Čo robí váš syn?“ Odpoveď znela: „Priuča sa tajom diplomacie...“ Hrdý otec sa rozhovoril o štúdiách a námahe svojho syna. Do všetkých činností sa človek pozvoľna zauča. Je to proces, v ktorom sa nedá niečo len tak ľahko urýchliť. Život má svoje tempo, svoj rytmus Ježiš zdôrazňuje svojim učeníkom, že Duch Svätý ich uvedie do plnej pravdy. Hovorí, že matéria je bohatá, preto nemôžu všetkému naraz porozumieť. Oni sami sa o tom presvedčili. Koľkokrát sa medzi sebou dohadovali, o čom to Ježiš hovoril, čo chcel povedať daným podobenstvom. Až postupne si osvojovali Ježišovu náuku. To, že jej porozumeli, svedčia ich mučenícke vavríny.

Ježiš nám posielal svojho Ducha, aby nás voviedol do pravdy o jeho láske. Sme povinní denne ďakovať Pánovi, že nás tak veľmi miluje. Odpúšťa nám hriechy, je zhovievavý a trpezlivý. Iba Boží Syn tak dokáže milovať! Iba Boh tak miluje, že jeho láska je nekonečná. Tá naša nie je dokonalá, je poznačená ľudskými protirečeniami. Všetci sa do tajov Ježišovej lásky zaúčame skrze Pánovho Ducha. Každý majiteľ automobilu vie, že z času na čas potrebuje umyť svojho „štvorkolesového pomocníka“. Auto môže umyť ručne alebo v autoumyvárni. Pravdaže, rozdiel zbadá až neskôr. Pri dlhodobjšom používaní umyvárne zostávajú na karosérii stopy, ktoré vidieť len zblízka, no pri pokuse ich odstrániť máme už problémy. Ručným umývaním sa tomuto nežiaducemu efektu vyhneme. Aj tu je istá symbolika. Keď miluje človek, jeho láska nie je dokonalá – často v nej ostávajú stopy po rôznych predsudkoch, podmienkach, výnimkách. Človek povie: „Milujem, odpúšťam, ale...“ Miluje s podmienkami. Ručné umytie auta sa deje bez viditeľných stôp. Ježišovo „umytie“ láskou neobsahuje nežiaduce vedľajšie účinky. Jeho krv obmyla ľudstvo bez zvyšku a pripravila tak všetkých na cestu smerujúcu k spásu. Keďže sami nie sme schopní takej lásky, Boží Duch nás chce zaučať do tajov tohto neprekonateľného tajomstva. No len z čistej lásky sa rodí všetko ostatné. Vtedy môžeme čakať veľkú úrodu. Len vtedy sú klasy plné obilia čností a vinice oplývajú zdravým ovocím vzťahov na pôde evanjelia. Buďme teda dobrými žiakmi v škole Božieho Ducha, ktorý nám v túžbe po poznaní pravej lásky dáva spoznávať milujúceho Boha.

Štefan Vitko

Oznamy

Spovedať pred prvým piatkom budeme v pondelok až stredou od 17,30 h. a vo štvrtok a piatok už od 17,00 h.

Pri príležitosti slávenia (menín) patrocínia nášho kostola – Hodov, môže každý návštevník, ktorý v deň slávnosti nábožne navštívi náš kostol a pomodlí sa v ňom Otče náš a Verím v Boha, môže získať úplné odpustky. Okrem toho treba splniť ešte obvyklé podmienky: svätá spoveď (môže byť vykonaná aj skôr), sväté prijímanie a modlitba na úmysel Svätého Otca.

Duch Svätý nie je „energia“

Duch Svätý nie je niečo, ale niekto: Je to živá božská osoba. Jedno z pokušení našej doby, keď sa toľko rozpráva o rôznych energiách, je predstavovať si Ducha Svätého ako pozitívnu energiu, ako teplo či iný príjemný pocit, alebo ako pohonnú hmotu kresťanského života. Duch ale nie je žiadny duchovný benzín, ani len vietor, ktorý občas zaduje do plachiet, ani posvätný vták. Evanjelisti pri Ježišovom krste len opisali, že Duch Svätý zostupoval na Krista, „ako keď sa znáša holubica“. Ján Krstiteľ zaiste videl niečo slovami neuchopiteľné a neopísateľné.

Duch Svätý je osoba, s ktorou máme žiť v úzkom osobnom vzťahu ako s blízkym priateľom. A ak prosíme Ducha Svätého, potom by sme mali vedieť, že s ním musíme zaobchádzať ako s osobou, nemôžeme s ním manipulovať. Ani on s nami nemanipuluje, čaká, kým ho pozveme, ctí si našu slobodu.

Energiu nemožno zarmútiť. Ale Písmo vraví, že je možné zarmúcovať Ducha Svätého, tak ako môžeme zarmútiť partnera alebo priateľa - tým, že nedávame priestor jeho láske (porov. Ef 4, 30).

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD „Učenie“

Sväté omše v 8.týždni cezročného obdobia (B)

28.V. pondelok Svätodušný pondelok - Slovenská

Za zdravie a Božiu pomoc

Od dnes sa modlíme „Anjel Pána“

29.V. utorok

18.00 *Za Ľ Milana Tavalihu – 30. deň*

30.V. streda

18.00 *Na úmysel Ordinára*

31.V. štvrtok

18.00 *Za Ľ Annu Nitschneiderovú*

1.VI. piatok

18.00 *Za Ľ Miriam*

2.VI. sobota - Fatimská sobota

08.00 *Za Ľ Jozefa a Agnešu Hajičkových*
Upratovanie kostola č.d. 151 - 175

3.VI. 9.nedeľa v cezročnom období (B)

Najsvätejšej Trojice - hody

08.00 *Za Ľ Viktora a Máriu Feketeových, švagra Jozefa a rodičov*

Lektori: Jelínek L., Radakovičová J.

10.00 *Za farníkov*

Lektori: Kuric M., Hajičková M.

14.00 *Posvätný ruženec, litánie a výmena ružencových tajomstiev*

Liturgický kalendár

28.V. pondelok Svätodušný pondelok

29.V. utorok sv. Maxim, biskup
30.V. streda sv. Ferdinand, kráľ
31.V. štvrtok sv. Petronela, panna a mučenica
1.VI. piatok sv. Justín, mučeník – **Prvý piatok**
2.VI. sobota sv. Marcelín a Peter, mučeníci

Čo robiť, keď sme zhrešili?

Zo všetkého, čo sme práve povedali, vyplýva veľmi dôležité pravidlo, ktoré treba po každom páde dodržať. Isteže máme cítiť bolesť, že sme zhrešili, prosiť Boha o odpustenie a s poníženosťou ho vrúcne prosiť, aby nám udelil milosť viac ho tak neuraziť, pevne sa rozhodnúť ísť vo vhodnej chvíli na svedč. Avšak bez toho, žeby sme upadli do smútku či stratili odvahu, pomocou uvedených úvah musíme čo najrýchlejšie znovu nadobudnúť pokoj a pokračovať v duchovnom živote, akoby sa nič nebolo stalo. Čím rýchlejšie sa k nám vráti pokoj, tým lepšie. Tak pokročíme oveľa viac, než keby sme sa vyčerpávali zlosťou nad sebou samými!

Konkrétny, veľmi dôležitý príklad: keď sa dopustíme nejakej chyby, doľahne na nás nepokoj a často máme pokušenie poľaviť v našich každodenných modlitbách, napríklad si nevykonáme zvyčajné tiché rozjímanie. A hneď si to aj zdôvodníme: „Ako smiem prísť v takomto stave pred Pána, keď som sa práve dopustil hriechu, keď som ho práve urazil!“ A niekedy trvá aj niekoľko dní, kým sa vrátíme k svojmu zvyčajnému modlitbovému poriadku. To je však veľký omyl; je to falošná pokora, ktorú nám vnuká diabol. Predovšetkým nesmieme nič meniť na svojich zvyklostiach v modlitbe. Práve naopak. Kde nájdeme liek na svoje chyby aj poklesky, ak nie u Ježiša? Naše hriechy sú veľmi zlou zámenkou na to, aby sme sa od neho vzdialili, pretože čím sme hriešnejší, tým väčšie právo máme priblížiť sa k tomu, ktorý povedal: „Lekára nepotrebujú zdraví, ale chorí... Neprišiel som volať spravodlivých, ale hriešnikov“ (Mt 9,12-13).

Ak budeme čakať, že sa opäť staneme spravodlivými a vrátíme sa k pravidelnej modlitbe, môže sa stať, že budeme čakať dlho. A naopak, ak prijímeme fakt, že sa objavíme pred Pánom v stave hriechu, on nás uzdraví a budeme sa pomaličky posväcovať. V tom tkvie veľký klam, ktorý treba odhaliť: radi by sme prišli pred Pána čistí a pekne učesaní, spokojní so sebou samými! Koľko pýchy a domýšľavosti je v takom postoji! Veď my by sme sa najradšej zaobišli bez milosrdenstva! Čo je to však za pseudosvätosť, po ktorej občas nevedomky túžime a ktorá by nás priviedla k tomu, že by sme už nepotrebovali Boha? Ozajstná svätosť je, naopak, rastúcim poznaním, že závisíme výlučne od jeho milosrdenstva!

Nakoniec ešte jeden úryvok z Duchovného zápasu, ktorý zhŕňa všetko, čo sme povedali; ukazuje postup, ktorý by sme mali zachovať, ak sa dopustíme nejakej chyby. Úryvok má názov: Čo treba robiť, keď sme utrhli ranu v duchovnom zápase!

„Ak pocítite, že ste sa zranili, čiže ak vidíte, že ste urobili nejakú chybu, či už zo slabosti alebo premyslene a zlomyseľne, nezarmucujte sa príliš kvôli tomu; neodávajte sa žiaľu a neznepokojujte sa, ale obráťte sa ihneď k Bohu a s pokornou dôverou mu povedzte: 'Ó, môj Bože, teraz sa ukázalo, aký som. Veď čo iného sa dalo očakávať od slabého a slepeho stvorenia, ako som ja, než poblúdenia a pády?' Zastavte sa na chvíľu nad tým, aby ste sa v srdci zahanbili a pocítili živú bolesť nad svojím pokleskom.

Potom bez zmätku a rozorvanosti obráťte všetku zlosť proti vášňam, ktoré vás opantali, najmä proti tej, ktorá bola príčinou vášho hriechu.

'Pane,' povedzte, 'bol by som spáchal ešte oveľa väčšie zločiny, keby si mi svojou nekonečnou láskavosťou neprišiel na pomoc.'

Potom tisíckrát vzdajte vďaky tomuto Otcovi milosrdenstva; milujte ho väčšmi ako dosiaľ, keď vidíte, že bez akejkoľvek trpkosti za urážku, ktorej ste sa voči nemu dopustili, vám ešte aj podáva ruku z obavy, že znovu upadnete do nejakej podobnej nezriadenosti.

Plný dôvery mu nakoniec povedzte: 'Ukáž, ó, môj Bože, čím si, daj pocítiť poníženému hriešnikovi svoje božské milosrdenstvo; odpusť všetky moje viny; nedovoľ, aby som

sa čo i len trošku od teba odlúčil či vzdialil; tak ma posilni svojou milosťou, aby som už nikdy nezhršil.'

Keď to vykonáte, vôbec sa nepúšťajte do skúmania, či vám Boh odpustil alebo nie, pretože to by znamenalo, že sa chcete zbytočne znepokojovať a strácať čas; v tomto postupe je veľa pýchy a mámenia diabla, ktorý sa vám znepokojovaním ducha snaží škodiť a sužovať vás. Odovzdajte sa teda Božiemu milosrdenstvu a pokračujte vo zvyčajných modlitbách, akoby ste sa chyby nedopustili. A hoci by ste Boha urazili viac ráz v ten istý deň, nikdy nestrácajte v neho dôveru. Robte, čo vám hovorím, rovnako po druhý, po tretí, po posledný raz ako prvý... Práve tohto spôsobu boja sa diabol najväčšmi obáva, lebo vie, že sa Bohu páči a že jemu samému prináša zmätk zistením, že je ovládnutý človekom, ktorého pri iných zrážkach ľahko premohol... Ak teda poklesok, do ktorého nešťastne upadnete, vyvoláva vo vás rozorvanosť a ubíja odvahu, musíte sa v prvom rade snažiť znovu získať pokoj duše a dôveru v Boha...

Aby sme tento bod uzavreli, radi by sme doplnili jednu poznámku: je pravdou, že je nebezpečné konať zlo a že musíme urobiť všetko, aby sme sa tomu vyhli. Uznajme však, že takým, akí sme, bolo by nebezpečné konať len dobro!

Naozaj, poznačení dedičným hriechom máme sklon k pýche natoľko zakorenený, že nám je veľmi ťažko urobiť nejaké dobro bez toho, žeby sme ho aspoň sčasti nepripisovali svojim schopnostiam, zásluhám, svätosti, ba dokonca sa tomu ani nedokážeme vyhnúť. Ak by Pán nedovoľoval, aby sme z času na čas spáchali nejaké zlo, podľahli nejakej nedokonalosti, ocitli by sme sa vo veľkom nebezpečenstve! Zmocnila by sa nás pýcha a domýšľavosť, pohrdanie bližnými, zabudli by sme, že všetko dostávame od Boha zadarmo.

A nič tak nebráni skutočnej láske ako pýcha. Aby nás Pán uchránil od tohto veľkého zla, dopúšťa na nás niekedy menšie zlo - že upadneme do nejakej chyby. Za to sme mu zaviazaní vďakou, lebo bez tohto ochranného zábradlia by sme sa vystavili nebezpečenstvu, že sa nenávratne zrútime.

Jacques Philippe „Hľadaj pokoj a zotrvej v ňom“

Pane, ty vieš všetko, ty vieš, že ťa milujem

(Jn 21, 15 – 19)

Otázka, v ktorej Peter našiel sám seba. Večer pred ukrižovaním o sebe sebaisto vyhlasoval, že je odhodlaný nasledovať Krista a položiť za neho svoj život. Keď išlo do tuhého, hanebne zradil a zaprel najlepšieho priateľa.

Tri otázky mu teraz dávajú možnosť vyznať svoju lásku. Teraz sa už Peter vzdal svojej falošnej sebaistoty a spolieha sa už iba na Ježiša. Teraz Peter vyznal svoju lásku, pamätajúc na svoju zradu, na svoj hriech. Peter, ktorý sľúbil úplnú vernosť, sa učí pokore. Po svojom plači je pripravený na svoje poslanie. Teraz sa už celý zveril svojmu najlepšiemu priateľovi - Kristovi. To je ten „posledný“ skok, tak ako kedysi vyskočil z loďky a topil sa. Odtiaľ každý skok bude preňho riziko. Nikdy úplne nepochopí ani pravdu o svojom živote, ale má ísť po tejto ceste. Na nej sa bude uskutočňovať Boží plán. Ježiš mu zverí úlohu, ktorá nebude preňho remeslom, ale spôsobom bytia a života, myslenia. Bude Skalou!

Hoci bol Peter celý život impulzívny, musí sa neustále učiť - čo znamená milovať. Kristova láska, ktorá ho zahrnula, bude pre neho predsieňou smrti. Tak ako zabili Majstra, lebo ho bezhranične miloval, tak zabijú aj jeho len preto, lebo miluje Krista. Peter dozrieva v láske vďaka milosti.

Od Turíc je Peter vedený tam, kam nechce ísť. Váznenie, cesta do Samárie, Ríma - nového Babylonu - a nakoniec je na vlastnú žiadosť ukrižovaný dole hlavou.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“

Zázrak Cirkvi

Kľačiac v piesku stepi som raz s niekoľkými domorodcami kmeňa Herero v juhozápadnej Afrike slávil svätú omšu. Ani jeden nerozumel čo len slovko z reči druhého. Ale keď som urobil rukou znamenie kríža a vyslovil meno Ježiš, ich tmavé tváre sa rozžiarili.

Jedli sme ten istý chlieb a pili z toho istého kalicha a oni nevedeli, ako mi majú prejaviť svoju lásku. Nikdy sme sa nevideli. Delili nás spoločenské, zemepisné a kultúrne hranice. A predsa nás objímali ruky, ktoré nie sú z tohto sveta. A odrazu - akoby mi spadli šupiny z očí - som začal chápať turíčný príbeh. Pochopil som zázrak Cirkvi.

Magdaléna Richterová „Mozaika radosti.“

Rok nad evanjeliom

Blahoslavení chudobní v duchu

Nejde o čisto materiálny výklad, tak ako nejde ani o čisto duchovné chápanie. Nejde o to, aby sme mali čo najmenej - najmenší byt, najmenšiu výmeru pola, čo najmenej peňazí. Hmotná chudoba je skutková podstata, a nie cnosť. Ten, kto nič nemá, nie je preto blahoslavený. Keby materiálna chudoba sama osebe prinášala požehnanie, nemuseli by sme pomáhať chudobným. Ježiš prikazoval dať hladným jesť, smädným piť, povereným prítúliť, nahých priodieť, chorých navštíviť... (Mt 25, 35). Neoslavoval teda chudobu ako takú, neschvaľoval ju, i keď ju predvídal a chcel ju nielen mierniť, ale aj odstrániť. A v priebehu času ju aj odstraňoval. Chudoba sama nie je ešte blahoslavenstvom. Neprivádza vždy k láske. Dokonca môže odvracať od Boha. Preto chudobu odstraňujeme a premáhame.

Ježiš však vedel, že ešte väčšou prekážkou šťastia je bohatstvo. Ono robí človeka falošne sebestačným, uzatvára ho pred Bohom i pred ľuďmi a je nebezpečenstvom pre sociálny život. Dáva do pohybu útlak, vzbury, vojny a prelieva krv. Preto Ježiš vyhlásil, že blahoslavení sú a budú tí, ktorí majú ducha chudoby. Oni budú šťastím pre druhých. Blahoslavení, ktorých majetok nerobí príliš sebedomými, namyslenými a uzavretými do seba. Ktorí stále cítia, že si sami nestačia, že je nad nimi Boh, darca života, že sú tu iní, ktorí tiež chcú žiť a potrebujú živobytie. Blahoslavení sú tí, ktorí si uvedomujú, že naozaj všetko patrí Bohu a že on má možnosť v ktorejkoľvek chvíli všetko im vziať.

Ak takto zmýšľam, som zakotvený v Bohu. Nestaviam celý svoj život na majetku. Ak ho mám, spravujem ho s istou bázňou. Keď treba, uspokojím sa aj s málom.

Chcete vedieť, či máte takéhoto ducha chudoby? Zamyslite sa, či potrebujete všetky príjmy, ktoré dostávate. Nemohli by ste dať niečo núdznemu? Neničíte a neplytváte

potravinami a šatstvom? Potrebujete mať stále väčší plat? Keď vás Boh odvolá z nejakého dobrého miesta, búrite sa, alebo sa uspokojíte?

Chudoba, o ktorej hovorí Ježiš, je základná otvorenosť voči Bohu, aby na nás mohol pôsobiť, aby nás mohol viesť. Chudobný je otvorený voči Bohu i voči ľuďom. Vie, že veci tohto sveta ho nezachránia. Cíti svoju základnú núdzu, v ktorej mu nepomôžu plné sýpky. Vie, že z podstatnej životnej núdze sa nemôže sám dostať. Vie, že Boh môže požiadať v každej chvíli o jeho dušu. Chudobný v duchu bol Abrahám, ktorý počul: „Chod, opusť krajinu...“ a šiel. Chudobný je vždy pripravený na odchod, prichystaný vyraziť, kam Boh chce.

Čo my? Koľko musíme zápasit'! Sme opantaní tisíckami vecami: byt, záhrada, chata, dovolenka, nezávislosť...

O chudobu ducha musí človek zápasit'. Čo to stálo apoštolov, aby sa zriekli všetkého a boli chudobní v duchu... Potom už nemali ani svoje vlastné plány. Ale boli blažení! A aký blažený bol František, Ignác alebo Vincent, keď rozdali všetko.

Blahoslavení plačúci

V čom je pravá radosť alebo veselosť? V čom ozajstný smútok? Konvertita Thomas Merton v knihe Hora siedmich stupňov píše: „Sedávali sme spolu, pili sme bez veľkých rečí, dávali sa ohlušovať džezom. Boli sme ako vo vytržení. Animálna spotvorenina mysticizmu... Hrmiaci hluk, rytmus a búšenie. Nič z toho by sa možno nedalo nazvať samo osebe smrteľným hriechom. Čo to však bolo? Ak nám na druhé ráno bolo zle, bol to výsledok pitia a fajčenia a signál nervovej vyčerpanosti. Ako by nie! Keď som si zapaloval päťdesiatu cigaretu, až mi trhlo hrdlo. Bola to radosť? K čomu to viedlo? K akej prázdnote duše? A k akému smútku?“

Ktosi povedal, že filozofia kríža sa začína pôstom a končí hostinou. Filozofia diabla sa začína hostinou a končí bolením hlavy. Taký je priebeh hriechu. Svet sa z hriechu smeje. Vidí v ňom komplex a vo výčitkách chorobu. Ale smiech sveta netrvá dlho. Zamiera na perách.

Ježiš vidí v hriechu najväčšie, ba jediné zlo sveta. Plače nad ním. Plače nad Jeruzalemom, ktorý nepoznal chvíľu navštívenia a ktorý zabíja prorokov. Ježiš pre hriech znesie urážky. Zaviažu mu oči a budú ho biť. Potom pre hriech zomrie. Už prv povedal: „Za vás a za všetkých na odpustenie hriechov.“

Zarmucuje vás bieda, najmä duchovná bieda druhých? Ak nie, buďte obozretní. Sme otrasení hriechom svojim a hriechom druhého? Ak áno, sme blízko Ježiša, sme s ním. S ním plačeme a s ním trpíme. S ním nesieme kríž a pomáhame zachraňovať svet.

Blahoslavení sú tí, ktorí sa podobrli na takýto súcitný a obetavý život. Nesú bolesť svoju a bolesť iných na ceste za Ježišom. On sa postará, aby ich nijaké utrpenie nezlomilo. On spôsobí, aby v utrpení nezatrpkli ani nezlyhali. On bude ich útechou. On im pošle Utešiteľa. Akí budú plní odvahy! Čítali ste životy svätých? Životopis Františka z Assisi, Františka Xaverského? Poznáte život Matky Terezy? Poznate okolo seba obetavé duše matiek a otcov, chlapcov a dievčat? Poznate verné duše chorých, ktorí obetujú všetko? Niekedy možno plačú... Ale budú potešení!

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku